

O familie fericită: Gabriela, Elena și Gheorghe Ionescu (Colecția Roxana Ursu)

Dr. Luminița GIURGIU

COLONELUL GHEORGHE IONESCU-FILIAȘI – EXECUTOR TESTAMENTAR AL GENERALULUI PAUL TEODORESCU

Evocarea personalității generalului Paul Teodorescu și a colaboratorilor săi, constant, în revista „Misiunea”, ca și în cărțile semnate de prof. univ. dr. Valentin Ciorbea – inițiatorul de suflet al Centrului de Cercetarea Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”, nu a rămas fără ecou.

Doamna Roxana Ursu, nepoata colonelului Gheorghe Ionescu-Filiași, unul dintre cei desemnați, din partea Regimentului de Gardă „Mihai Viteazul”, să îndeplinească voința testamentară

a generalului Paul Teodorescu¹, ne-a contactat, oferindu-ne informații prețioase (documente și fotografii), care completează în mod fericit imaginea unui OM, o PERSONALITATE care a făcut și face cinste Armatei Române... Îi mulțumim pe această cale.

FAMILIE

Gheorghe s-a născut la 30 decembrie 1900, în București, pe str. Nerva Traian. Părinții săi au fost Constanța (Constantina) și Nicolae Ionescu.

FOTO 1

Căsătoria cu domnișoara Elena – fiica Ioanei și al lui Marin Rada, din Filiași, studentă la Drept – a fost aprobată prin Ordinul Inspectorului General de Armată Constantin Ștefănescu-Amza nr. 810 din 20 martie, „cu dispensă de dotă”². Căsătoria civilă a fost oficiată la Primăria Sectorului III Albastru și cea religioasă la Mănăstirea Cernica, la 24 martie 1934. Familia a fost binecuvântată cu Gabriela, născută la 24 iunie 1936³.

„Foaia matricolă” ne oferă date și despre aspectul său fizic: „Talia 1.75, părul blond, fața prelungă, fruntea lată, sprâncenele castanii, ochii căprui, nasul potrivit, gura mică, bărbia rotundă, semne particulare n-are”⁴.

STUDII CIVILE

A fost absolvent a 4 clase secundare la Liceul „Gheorghe Șincai” București (1914-1918); cunoscător al limbilor franceză și germană.

STUDII MILITARE

A fost absolvent al Școlii Militare de Educație Fizică (1 noiembrie 1919-1921), al Cursului

complementar de 8 luni de la Școala Militară de Infanterie nr. 1 (1 octombrie 1921-1 iulie 1922), al Cursului de ofițer informator (august-septembrie 1923), al Școlii Speciale a Infanteriei Sfântu Gheorghe (3 octombrie 1923-1 ianuarie 1924), al Școlii de patrulare și observatori (10 septembrie 1924) și al Cursului de Educație, Cultură și Propagandă (noiembrie 1945).

FOTO 2

Grade militare

Sublocotenent – 1 iulie 1922, cu vechimea de la 1 iulie 1921 (Înalt Decret Regal nr. 2947).

Locotenent – 10 mai 1925 (Înalt Decret Regal nr. 1382).

Căpitan – 1 aprilie 1932 (Înalt Decret Regal nr. 1104).

Maior – 25 octombrie 1939 (Înalt Decret Regal nr. 3836); recitificat vechimea de la 22 februarie 1939.

Locotenent-colonel – 23 iunie 1943, cu vechimea de la 20 martie 1943 (Înalt Decret Regal nr. 1725).

Colonel – 11 octombrie 1946, cu vechimea de la 16 iunie 1945 (Înalt Decret Regal nr. 2672).

Campanii

1 noiembrie 1919 – mobilizat în baza Înaltului Decret Regal nr. 3179/1918.

1 iunie 1921 – demobilizat în baza Înaltului Decret Regal nr. 897/1921.

22 iunie 1941 – mobilizat în baza Înaltului Decret Regal nr. 1793/1941.

3 iulie-6 noiembrie 1941 – cu Batalionul 16 Vânători de Munte, în luptele de la Cernăuți, Hotin, Savinți, Malaia Belosjorka, Marea de Azov.

10 iulie-23 noiembrie 1942 – cu Batalionul 16 Vânători de Munte, în luptele de la Baksan, Nalcik, Alagir; rănit la 22 noiembrie sub clavicula dreaptă și la 23 noiembrie în plămânu drept.

DECORAȚII

Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler (Înalt Decret Regal nr. 1403/1933), Medalia „Peleş” (Înalt Decret Regal nr. 2305/1933), Insigna onorifică de 7 ani a Regimentului de Gardă „Mihai Viteazul” (Ordin de Zi nr. 259/1936), Insigna onorifică de 7 ani a Regimentului de Gardă „Mihai Viteazul” – nouă (Ordin de Zi nr. 109/1937), Ordinul „Coroana României” cu Spade și Panglică de Virtute Militară clasa a IV-a (Înalt Decret Regal nr. 2821/1941), Ordinul „Coroana României” cu Spade și Panglică de Virtute Militară clasa a V-a, Ordinul „Steaua României” cu Spade și Panglică de Virtute Militară clasa a IV-a (Ordin de Zi nr. 415/1941), Furajera „Mihai Viteazul” clasa a III-a (Înalt Decret Regal nr. 1160/1942), Crucea de Fier germană clasa a II-a (Ordin de Zi nr. 21/1942) și Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a (Înalt Decret Regal nr. 1647/1943).

CARIERĂ

13 august 1921 – Regimentul 35 Infanterie (instructor de educație fizică);

1 iulie 1922 – Regimentul 23 Infanterie (comandant de pluton);

1 octombrie 1929 – Regimentul 6 Infanterie (comandant de pluton);

1 noiembrie 1930 – Regimentul de Gardă „Mihai Viteazul” (adjuvant al regimentului, comandant de companie);

12 mai 1939 – Uzinele Copșa Mică-Cugir (membru al Comisiei Militare de Control și Recepție);

1 octombrie 1939 – Batalionul 16 Vânători de Munte Turda (Ordinul de Zi nr. 707); detașat la Uzinele Copșa Mică-Cugir;

1 noiembrie 1940 – Batalionul 10 Vânători de Munte; detașat la

Uzinele Copșa Mică-Cugir;

15 mai 1941 – încetat detașarea la Uzinele Copșa Mică-Cugir; Batalionul 16 Vânători Munte (ajutor de comandant, comandant);

22 iunie 1941 – mobilizat la Batalionul 16 Vânători Munte, armata de operații (Înalt Decret Regal nr. 1793);

3 decembrie 1941 – Zona interioară (Ordinul de Zi nr. 494);

10 iulie 1942 – pe front cu Batalionul 16 Vânători Munte (Ordinul de Zi nr. 515);

23 noiembrie 1942 – rănit în luptele de la Valea Ardanului, „prin plagă oarbă prin schije de brandt la torace, brațul și umărul drept” (Ordinul de Zi nr. 1167);

25 martie 1943 – Batalionul 10 Vânători de Munte Hațeg (comandant al Părții Sedentare);

2 iunie 1943 – clasat revizibil după 3 luni de Comisia medico-mixtă a Corpului VII Armată;

13 martie 1944 – clasat pentru servicii de birou (Înalt Decret Regal nr. 621);

14 august 1944 – detașat la Centrul de Instrucție Făgăraș;

23 august 1944 – înapoiat din detașare;

15 noiembrie 1944 – Batalionul 16 Vânători de Munte și însumat la Batalionul 10 Vânători de Munte;

1 iunie 1945 – Cercul Teritorial Hunedoara (comandant, șef al Serviciului Educație, Cultură și Propagandă);

22 iulie 1946 – trecut la cerere în cadru disponibil (Legea nr. 433/1946);

2 februarie 1947 – în evidența Cercului Teritorial Dolj (Ordinul Ministerului de Război nr. 75);

9 aprilie 1957 – clasat inapt cu scoatere din evidență.

Apreciem că de interes pentru cititorii revistei „Misiunea” sunt două momente din cariera lui Gheorghe Ionescu și anume cea desfășurată sub comanda

colonelului Paul Teodorescu la Regimentul de Gardă „Mihai Viteazul” și participarea sa la cel de-Al Doilea Război Mondial, recunoscută prin conferirea celor mai înalte ordine de război.

Redăm, cu respectarea normelor ortografice actuale, „Foile calificate” pentru cele două perioade invocate:

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1930 (31.X.1929-1.XI.1930)

Nota comandantului corpului de trupă sau șefului de serviciu

Lt. Ionescu Gh. a îndeplinit în acest [an] funcția de comandant de pluton de pușcași.

Aptitudini fizice: foarte bune, fiind bine conformat, sănătos și care îi permit să suporte greutățile oricărui serviciu. Absolvent al Institutului de Educație Fizică, practică aproape toate sporturile cu o egală îndemânare.

Aptitudini militare desăvârșite, având mare energie, o largă prevedere, sânge rece, spirit de hotărâre, mare putere de muncă, o bună concepție și caracter perseverent.

Capacitate bună, fiind dotat cu inteligență vie, judecată dreaptă, bun-simț, spirit de ordine, memorie bună, cunoscător al regulamentelor cu caracter tactic și tehnic corespunzător gradului său și celui următor.

Educație militară aleasă, fiind demn, moral, disciplinat, cu curajul răspunderii foarte dezvoltat, devotat carierei, modest, sincer și o foarte bună conduită atât în cazarmă, cât și în societate.

Îndeplinirea serviciului: în calitate de comandant de pluton de pușcași, de ofițer instructor la Școala instructorilor și în diferite servicii – exemplară.

Relațiuni diferite: etate 30 ani,

vechime în grad 6 ani, n-are avere, nici defecte sau pasiuni.

În concluzie: Lt. Ionescu este un ofițer distins, cu un fond foarte serios, pe care se poate conta în orice împrejurare. Foarte folositor instituției.

Merită a înainta.

Comandantul Reg[imentului] de Gardă

Colonel P. Teodorescu.

Notele șefilor ierarhici superiori

Ofițer harnic, care se prezintă foarte bine în fața frontului, își cunoaște bine regulamentele și a obținut frumoase rezultate la instituție.

Merită a înainta la vechime.

Comandantul Brigăzii 4 Infanterie

Colonel Ilcuș.

Pe anul 1931/1932 a fost caracterizat de Comitetul Corpului 2 Armată «admis vechime».

Șeful de Stat Major

Colonel indescifrabil⁴⁵.

*

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1931 (1.XI.1930-31.X.1931)

Nota comandantului corpului de trupă sau șefului de serviciu

Locotenentul Ionescu Gh., distingându-se prin calitățile sale intelectuale și educația sa, l-am ales ca să îndeplinească funcția de adjutant al regimentului.

În această grea situație, mai ales în garnizoana București, ofițerul a probat înalte însușiri ostășești, de perfect organizator al serviciului său, de o neobosită energie și putere de muncă, stând până noaptea târziu pentru a-și pune toate lucrările în ordine, de o mare prevedere și inițiativă, prevenind

astfel toate împrejurările, de o modestie laudabilă, de o camaraderie desăvârșită, nespunând niciun cuvânt rău sau o apreciere la adresa celui mai mic camarad, de o discreție absolută și de un tact deplin, însușiri care se găsesc așa de rar la un ofițer tânăr, într-o armonie așa de perfectă.

Aptitudinile sale de ofițer de front, arătate în foaia sa de anul trecut, împreună cu aptitudinile sale de birou, fac din el un ofițer complet, care se distinge ca unul din cei mai buni ofițeri.

Pregătirea sa profesională, educația sa aleasă, caracterul său franc, conduita sa ireproșabilă sunt o cheazășie că va face o carieră frumoasă și mare cinste instituției.

Merită a înainta la alegere la gradul de căpitan.

Comandantul Reg[imentului] de Gardă

Colonel P. Teodorescu.

Notele șefilor ierarhici superiori

De acord cu frumoasele aprecieri date de comandantul său de regiment. Ofițer inteligent, muncitor și bine pregătit pentru comanda companiei.

Merită a înainta la alegere.

Comandantul Brigăzii Mixte Gardă

General Bădescu

Pe anul 1932/1933 a fost caracterizat de Comitetul Corpului 2 Armată «admis alegere».

Șeful de Stat Major

Colonel indescifrabil⁶.

*

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1931 (1.XI.1930-31.X.1931)

Nota comandantului corpului de trupă sau șefului de serviciu

Căpitanul Ionescu Gh. a continuat să îndeplinească și în acest an funcția de adjutant al regimentului în condiții mai presus de orice laudă.

Lucrează cu competența unui ofițer de stat-major cu experiență și cu inițiativă, așa încât regimentul a avut numai foloase de tras după serviciile sale.

Tot [indescifrabil] regimentului este perfect stăpânit de dânsul, ceea ce face ca activitatea sa să ajute legătura dintre servicii și dintre unități.

Foarte inteligent, cu o memorie remarcabilă, cu o putere de muncă inepuizabilă, cu o energie mereu crescândă, cu o educație perfectă, cu cea mai mare bunăvoință în și afară din serviciu, cu zel și pasiune pentru carieră, căpitanul Ionescu este merit să se

Colonelul Gheorghe Ionescu-Filiași (Colecția Roxana Ursu)

distingă printre cei mai distinși ofițeri, să facă întotdeauna onoare oștirii și să ajungă cât mai departe.

Comandantul Reg[imentului] de Gardă

Colonel P. Teodorescu.

Notele șefilor ierarhici superiori

Nicio pedeapsă.

De acord.

Ofițer de nădejde și de elită sub toate raporturile.

Comandantul Brigăzii Mixte Gardă

General Bădescu⁷.

Norii negrii ai războiului au acoperit cerul Europei. Maiorul Gheorghe Ionescu s-a dedicat trup și suflet apărării Țării. În campania din Răsărit a probat curaj, sânge rece, devotament, fiind gata de orice sacrificiu. Calificativele consemnate în „Memoriul personal” sunt superlative.

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1941 (1 NOIEMBRIE 1940-31 OCTOMBRIE 1941)

Nota comandantului corpului de trupă sau șefului de serviciu

Pe anul 1941, de la 1.XI.1940-26.VII.1941, a fost notat succesiv de comand[anții] săi, astfel:

1) De la 1.XI.1940-8.II.1941:

I. Aptitudini fizice. Sănătos. Foarte rezistent. Cultivă

Martie 1944. Aspect din instrucția de iarnă a vânătorilor de munte
(Colecția Roxana Ursu)

sporturile. S-a ocupat cu schiul, căutând a-și menține antrenamentul. S-a ocupat cu vânătoarea. Prestanță. Ținută foarte îngrijită. Poate suporta ușor rigorile unei campanii. Foarte bune aptitudini fizice.

II. Aptitudini militare. Foarte energic. Voință tare. Perseverență. Foarte vioi și inteligent. Simțăminte patriotice și dinastice. Militar înnăscut. Foarte bune aptitudini militare.

III. Capacitatea. Bună cultură tehnică în armamentele de infanterie. Solidă cultură militară. S-a ocupat constant pentru perfecționarea culturii tehnice în armamente și tactica militară, căutând a se ține la curent cu progresele tehnice și tactice militare. Foarte capabil.

IV. Educația militară. Foarte disciplinat. Desăvârșit camarad. Suflet ales. Pune mai presus de toate Armata și Țara. Îndeplinește ordinele fără șovăire. Foarte curajos și îndrăzneț. Spirit de abnegație și sacrificiu. Dezvoltat simț al onoarei și cinstei. Calm și cu sânge rece. Autoritar. Știe să se impună și se face ascultat de subalterni. Cu ocazia rebeliunii din ianuarie, a avut de făcut față unei situații excepțional de delicată. Uzinele de arme și fabrica de muniții fiind ocupate în puterea

noptii de către însuși inginerii, subinginerii, maștrii și lucrătorii uzinelor, organizați în companii și înarmați cu puști mitraliere, puști și pistoale, nu a ezitat un moment a face tot ceea ce dictează simțămintele de onoare unui ofițer și bun român, a împiedica vărsarea de sânge românesc și sustragerea de armament din uzine. Și-a riscat, cu această ocazie, viața fără ezitare. Deși lipsit de trupă, singur fiind, totuși a făcut puștile mitraliere ce se găseau în acele momente în curs de recepție inutilizabile, scoțându-le percutoarele fără știrea rebelilor. A trimis curieri să ceară ajutoare, pe căpitanul Oriță și maistrul Filcescu. În fața mea și în cancelaria comisiei, care se găsea ocupată de cinci șefi legionari înarmați, care căutau să înșele ofițerii de la bat[eria] A.A. din apropiere asupra situației, maiorul Ionescu, expunându-și viața fără ezitare, a smuls telefonul unuia din pseudo-legionari și a comunicat răspicat lt. Călinescu, cdt. btr. [bateriei], să nu se preteze la niciun ajutor cerut de legionari, ci să deschidă focul dacă va fi forțat. Pentru atitudinea lui de înalt patriotism și educație militară, cât și contribuția lui de a împiedica vărsarea de sânge și întrebuintarea puștilor mitraliere, care deși nu erau încredințate pazei comisiei, care avea alt rol, propun pe maiorul Gh. Ionescu a fi decorat cu «Virtutea Militară» clasa I-a [s.n.]. Foarte bună educație militară.

V. Îndeplinirea serviciului. În comisie a continuat să conducă recepția pieselor finite ale puștilor mitraliere, controlul tratamentului termic și tragerile de recepție. De asemenea, a avut încredințate probele fizice și chimice, administrația materiilor prime. S-a achitat în mod desăvârșit de toate aceste însărcinări, dovada cea mai bună că despre mitralierele ZB 30 livrate de la Uzinele CMC, nu s-au primit, de la toate trupele care s-au servit de ele, decât laude. Și-a îndeplinit serviciul în condiții foarte bune.

VI. Relațiuni diferite. Fiind un suflet ales nu a fost în contact și nu are relații decât cu persoane la înălțimea situației ce ocupă un ofițer superior. Pe cei slabi și mici îi ajută și îi îndrumă. Foarte bune relații.

VII. Concluzii. Maiorul Ionescu Gh. este un prețios element pentru oștire, un distins ofițer, apt pentru a deveni un comandant din aceia de care oștirea are absolută nevoie. Foarte bun ofițer.

VIII. Propuneri. 1) Pentru acelea arătate la pct. IV, îl propun **a fi decorat cu «Virtutea Militară» clasa I-a** [s.n.]. 2) neavând vechimea cerută de lege nu face obiectul unei propuneri de înaintare.

Președintele Comisiei Militare
Maior inginer Deleanu.

2) De la 8.II-14.V.1941

Pentru perioada 8.II-14.V.1941, cât timp maiorul

Ionescu Gh. a continuat în subordinea mea însărcinările avute anterior în această comisie, mențin în totul frumoasele și juste aprecieri ale predecesorului meu, maior ing. Deleanu Dumitru. Maiorul Ionescu Gh. a fost un element de valoare deosebită al acestei comisii. Munca fără preget și conștiinciozitatea extremă au format linia dreaptă a conduitei sale. Plecarea din comisie a acestui ofițer de front a corespuns viei sale dorințe de a nu lipsi de la unitatea sa în ceasurile de încordare ale neamului. Nu am decât cuvinte de laudă pentru activitatea maiorului Ionescu Gh. și mențin propunerea făcută de predecesorul meu de a fi a fi decorat cu «Virtutea Militară» clasa I-a [s.n.].

Președintele comisiei

Colonel Radian.

3) De la 20 mai 1941-6 iulie 1941

I. Aptitudini fizice. Înfrățire distinsă, ținută și prestanță în fața trupei ireproșabile. Foarte rezistent, a suportat în excelente condiții greutatea campaniei actuale. Călăria, scrima, tragerile cu arme au format obiectul unui interes deosebit ca executant și educator. În concluzie, aptitudini fizice foarte bune.

II. Aptitudini militare. Aptitudine sale militare, caracterizate prin: energie, sânge rece, temperament și prevedere, inițiativă și hotărâre, voință, perseverență și putere de muncă, au adus rezultate excepționale atât în perioada de organizare a bat[alionului], cât mai ales în operațiunile de război, unde a asigurat în modul cel mai desăvârșit aprovizionarea cu hrană și muniții în cele mai grele situații. În concluzie: aptitudini militare foarte bune.

III. Capacitate. Inteligent, judecată clară, cu spirit de metodă și observație, practic, a dat rezultate deosebit de alese, în special în timpul operațiunile bat. În concluzie: foarte capabil.

IV. Educație militară. Calitățile morale ale ofițerului, caracterizate prin disciplină, autoritate, prestigiu, simțul datoriei, al onoarei și curajul răspunderii, devotament, patriotism au fost exemple vii tuturor subalternilor săi în timpul operațiunilor.

V. Îndeplinirea serviciului. A îndeplinit funcția de ajutor al comandantului, contribuind, inițial, într-o largă măsură la organizarea, echiparea și echiparea bat., depunând un interes deosebit pentru grija animalelor, vehiculelor, materialelor de tot felul și hrana oamenilor. Ulterior, prin muncă și perseverență excepționale reușește, în grele marșuri și în timpul operațiunilor începând de la Bălăceanca, străpungerea frontierei la Dersca, atacul Hotinului inclusiv, să asigure, în mod cu totul lăudabil, nu numai aprovizionările în hrană, materiale și muniții, dar și întreținerea cailor, vehiculelor și întregului material al bat., fapt ce a

contribuit, într-o largă măsură, la menținerea moralului ridicat al trupei.

VI. Relațiuni diferite. Etatea: 41 ani. Nu a fost pedepsit. Are vechimea de la 25.X.1939.

VII. Concluzii generale. Maiorului Ionescu Gh., posedând calități fizice, morale și profesionale, i se pot încredința oricând atribuții superioare gradului său

VIII. Propuneri. Nepropozabil.

Cdt. Bat. 16 V[ânători] M[unte]

Lt. col. Șt. Pantelimonescu.

4) De la 6.VII.1941-26.VII.1941

I. Aptitudini fizice. Fizic plăcut, sănătos și destul de rezistent pentru campanie. are o ținută foarte îngrijită și prestanță în fața trupei. Concluzii: foarte bune.

II. Aptitudini militare. Se orientează foarte bine în teren. Foarte energic, cu mare prevedere și o inițiativă dezvoltată. Hotărât, perseverent și cu o putere de muncă de admirat. Caracter deschis. Concluzii: foarte bune.

III. Capacitate. Foarte inteligent și cu o memorie remarcabilă. Cultura generală și cea profesională formată. Concluzii: foarte capabil.

IV. Educația militară. Foarte disciplinat și autoritar. Are o foarte mare bunăvoință, foarte bun camarad și are curajul răspunderii. Devotat serviciului, moral, modest și foarte manierat. Duce o viață cumpătată și are o purtare foarte bună. Caracter deschis. Concluzii: moral.

V. Îndeplinirea serviciului. Activitatea în războiul contra Rusiei Sovietice: a îndeplinit serviciul de ajutor al comandantului, unde a pus tot sufletul și priceperea sa, reușind a obține o perfectă funcționare a acestui serviciu. Oamenii și animalele au fost foarte bine hrănite, chiar pe timpul deselor deplasări. A stăruit și a reușit ca materialele de tot felul să fie foarte bine întreținute, iar caii să fie potcoviți la timp. A avut tot timpul mari rezerve de hrană pentru oameni și animale. A ținut o perfectă legătură cu batalionul prin deplasările trenurilor executate foarte judicios, astfel că din acest punct de vedere s-a remarcat în mod deosebit. Cu tot bombardamentul de artilerie întâlnit în unele regiuni, a reușit să ducă bucătăriile companiilor chiar până la linia I-a de foc a bat., asigurând prin aceasta hrănirea la timp a oamenilor. O deosebită atenție a dat adunării efectelor oamenilor morți și răniți rămase pe poziții, pe care apoi le-a trimis în garnizoana de pace. Are aptitudini foarte bune de a comanda un batalion de vânători de munte în război.

VI. Relațiuni diferite. Etatea de 41 ani. N-a fost pedepsit. Are vechimea de la 25.X.1939.

VII. Concluzii. Ofițer foarte bun.

VIII. Propuneri. Nepropozabil.

Cdt. Bat. 16 VM

Maior Măxineanu.

[5] De la 26.VII.1941-31.X.1941]

Mă unesc în totul cu foarte bunele aprecieri făcute asupra ofițerului de toți comandanții săi de până acum.

I. Aptitudinile fizice, militare, capacitatea și educația militară ca în notele comandanților săi anteriori.

II. Îndeplinirea serviciului. Maiorul Ionescu Gh. a continuat a fi ajutorul șefului de corp, cu aceleași însușiri cu totul excepționale arătate în amănunțime în notele de mai sus. În campania contra Rusiei Sovietice, în zilele de 26-28 iulie 1941, a condus trenurile de luptă ale bat. până la Kozinți (Ucraina) sub un bombardament puternic de art[ilerie] și branduri. În ziua de 25 septembrie 1941, când bat. rezista pe poziția de la Malaia Belosjorka, maiorul Ionescu Gh. a stat tot timpul, la P[unctul de] C[omandă] al bat., sub cel mai cumplit bombardament, deși i-am ordonat în repetate rânduri să plece înapoi la trenuri. Către orele 16.30, când legătura telefonică cu D[ivizi]onul 4 T[unuri] M[unte] era ruptă și când

contraatacul Comp. 3 pornise către satul Ulianovka, acest brav ofițer, prin ploaia de proiectile de artilerie, s-a dus la observatorul art[ilerie], comunicând tragerile ce trebuiau executate.

În ziua de 27.IX.1941, când inamicul a atacat cu care de luptă trenurile de luptă și regimentar ale bat., maiorul Ionescu Gh., prin energia și curajul său, a reușit să stăpânească oamenii și să ducă aceste tunuri înapoi cu minimum de pierderi.

În zilele de 1 și 2.X.1941, cât timp subsemnatul am fost chemat la P[unctul de] C[omandă] al Bg.[Brigăzii] 2 M[ixtă] M[unte], maiorul Ionescu a comandat Bat. 16 VM respingând incursiunile inamicului ce încercau să pătrundă în poziție.

Pentru faptele sale a fost decorat cu Ordinele:

- «Coroana României» cl. a IV-a cu spade și panglică de Virtute Militară și

- «Steaua României» cl. a IV-a cu spade și panglică de Virtute Militară [s.n.].

În concluzie: maiorul Ionescu și-a îndeplinit serviciul în timp de

război în cele mai bune condiții.

III. Relațiuni diferite. Etate 41 ani. N-a fost pedepsit. Are vechimea de la 25.X.1939. Nepropozabil.

IV. Concluzii generale. Un foarte bun ofițer.

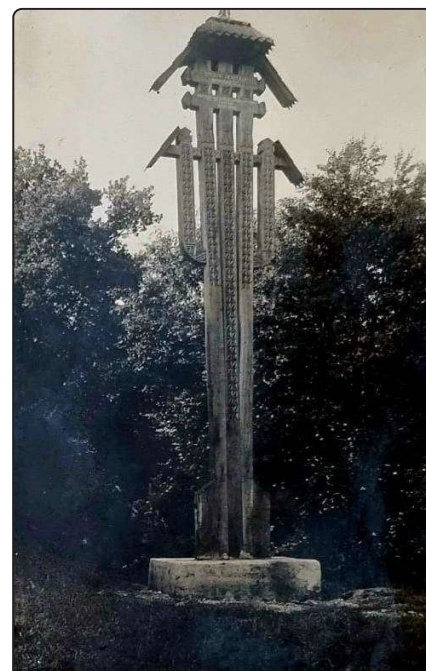
Cdt. Bat. 16 VM

Lt. colonel Vătămanu.

Notele șefilor ierarhici superiori

De acord cu justele aprecieri date de toți șefii maiorului Ionescu Gheorghe. Acest valoros ofițer nu a dezmințit o clipă – nici în timp de război – notele atât de elogiatoare obținute în toata cariera lui în timp de pace. De aceea nu voi mai repeta aici calitățile acestui ofițer arătate în memoriul lui, ci îl voi arăta pe maiorul Ionescu Gheorghe ca ostaș de mare valoare în războiul contra Rusiei de la 4.VII.1941-15.XII. 1941.

1) A îndeplinit funcția de ajutor șef de corp al Bat. 16 VM. În această calitate, nimic și niciodată, unitatea lui nu a fost lipsită de bunul trai. Cu un spirit de prevedere, organizare și de gospodărie cum nu am mai întâlnit la nimeni până acum. Oamenii și animalele batalionului au fost îngrijite mai bine decât în vremuri de pace și decât dacă am

Pios omagiu camarazilor de luptă (Colecția Roxana Ursu)

fi fost la noi în Patrie. Au avut din belșug totul, la timp și calitate aleasă. Și aceasta datorită numai puterii lui covârșitoare de muncă, dragostei lui nețărmurite față de ostașii și averea Țării, cinstei lui exemplare și talentului lui excepțional de organizare și prevedere. Erau clipe mari pentru mine să văd masa trupei acestui batalion, hrana animalelor, starea materialului și toată gospodăria lui. Și toate le realiza cu o rară bunătate și dragoste de ostașii lui, veșnic cu surâsul pe buze și cu inima plină de bucurie că ostașii și ofițerii lui au tot ce le trebuie chiar în grele clipe. Nu s-a plâns niciodată, nu a spus niciodată că nu se poate, nu l-am văzut niciodată nervos, deprimat, supărat sau aruncând vina pe altul sau pe împrejurări. La acest ofițer nu există imposibilul când era vorba de camarazii lui ofițeri, ostași sau de hrana animalelor unității lui. În cele mai grele lupte, acest ofițer făcea imposibilul ca să aibă hrană oamenii, să aibă muniții, răniții să fie evacuați etc. Și o făcea personal, el venind prin ploaia de obuze sau gloanțe. Și nimic nu-i scapa, totul era prevăzut, calculat și nu se odihnea până nu se executa întocmai. Ce superb caracter de ostaș! [s.n.].

De altfel, în permanență maiorul Ionescu Gh. a stat nedespărțit de comandantul de batalion și cât mai des era pe linia l-a, la companii și plutoane pentru a le înțelege personal nevoile și neajunsurile și a le satisface cât mai repede lipsurile.

În concluzie: maiorul Ionescu Gh. este exemplarul perfect al ajutorului șef de corp și este o binecuvântare rară în timp de război pentru unitatea lui.

2) A comandat efectiv în luptele grele de la Malaia Belosjorka Batalionul 16 VM, cdt. titular fiind chemat la brigadă (în zilele de 1 și 2.X.1941). Și în calitate de cdt. de batalion, în luptă, s-a comportat mai presus de orice elogi: foarte priceput, conștiincios, foarte dârz în rezistență, curajos și brav în fața morții. În cele mai grele situații, el nu se demoraliza deloc, ci din contră, era veșnic cu acel surâs – caracteristic lui – pe buze.

A fost decorat pe câmpul de luptă cu Ordinele de război «Coroana României» clasa a IV-a și «Steaua României» clasa a IV-a, ambele cu spade și panglică de Virtute Militară.

În concluzie: maiorul Ionescu Gheorghe este un excelent ofițer și de pace și de război și ca ajutor de șef de corp și comandant de batalion. Oricând poate comanda un batalion vânători de munte în condiții foarte bune. Nepropozabil.

Comandantul Grupului 7 VM
Colonel Florin Rădulescu.

De acord. A dovedit și în război că este un foarte bun ofițer superior și poate comanda foarte bine un

batalion corp aparte.

Comandantul Brigăzii 2 Mixte Munte
General indescifrabil⁸.

*

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1942 (1 NOIEMBRIE 1941-31 OCTOMBRIE 1942)

Nota comandantului corpului de trupă sau șefului de serviciu

I. A suportat cu tărie greutățile campaniei. Cu aptitudini fizice foarte bune.

II. Energic, cu temperament de luptător hotărât. Cu inițiativă și o mare putere de muncă și perseverență. Cu aptitudini militare foarte bune.

III. Judecă limpede și cu bun-simț toate situațiile. Dotat cu un deosebit spirit de metodă. Cultură generală și profesională foarte bună. Ofițer foarte capabil.

IV. Disciplinat, autoritar și cu mult prestigiu. Integru, modest, moral, demn. Duce o viață foarte ordonată și cu o conduită ireproșabilă. Este foarte moral și cu o educație îngrijită.

V. Îndeplinirea serviciului. De la 1.XI-1.XII.1941, pe timpul marșului de la Marea de Azov spre Țară, în calitate de ajutor al comandantului, pe timpul marșurilor grele a asigurat în foarte bune condiții hrana oamenilor și a animalelor, de asemenea s-a îngrijit de bunăstarea echipamentelor și materialelor.

De la 1.XII.1941-7.VII.1942, comandantul titular al bat. fiind la [indescifrabil] de instrucție, maiorul Ionescu a condus batalionul, muncind foarte mult și cu pricepere la pregătirea și asigurarea pentru război a Bat. 16 VM. Rezultatul activității sale s-a arătat pe câmpul de luptă, unde batalionul, prin purtarea lui vitejească, a dovedit o pregătire temeinică.

Activitatea ofițerului în războiul contra Rusiei Sovietice până la 31 oct. 1942

De la 7.VII.-21.VIII, în marșul spre front și urmărirea inamicului dincolo de Don până la Malca (Caucaz), în calitate de ajutor, s-a interesat neconținut și asigurat în foarte bune condiții hrana trupei și a animalelor. Pe ziua de 22 august, a luat comanda batalionului, titularul fiind evacuat. În această calitate, s-a distins cu batalionul său în luptele de pe râul Baksan în capul de pod de la Kisburn I [?] și dreapta cota 910. Timp de 8 zile a menținut poziția din capul de pod sub cel mai cumplit bombardament de artilerie și brandturi, zdrobind toate atacurile inamicului mult superior și nimicind toate incursiunile inamice produse, unele din ele, chiar până în apropierea podului.

Până la 25 oct., maiorul Ionescu a pregătit, încurajat

și apărat raionul de pe râul Baksan cu multă tărie.

Pentru faptele de arme săvârșite în capul de pod a fost propus la decorare cu Ordinul «Mihai Viteazul» cl. a III-a [s.n.]. Marele merit de război al maiorului Ionescu este acțiunea vitejească ce a dus pe timpul bătăliei pentru cucerirea Nalcikului.

A atacat cu bat. său, în ziua de 25 oct., în prima linie, pe direcția Baksan –Tochegenn [?] – Nalcik. Chiar în prima zi de atac a atins râul Tochegenn, împingând Compania 3 chiar dincolo de râu, care pătrunde în poziția de artilerie rusească, capturând 2 tunuri, pe care a doua zi le folosește contra rușilor. Prin această pătrundere rapidă, ajută foarte mult înaintarea batalioanelor vecine.

A doua zi continuă atacul, ajungând, către orele 13, până la liziera orașului Nalcik. Cu toată împotrivirea, continuă atacul până la orele 24, cucerind casă cu casă, care erau transformate de ruși în cuiburi de rezistență. În dimineața zilei următoare continuă atacul orașului cu un elan și mai mare, realizând noi pătrunderi în oraș. Lupta continuă toată ziua până noaptea târziu, dând foc, rând pe rând, tuturor caselor apărate cu dârzenie de ruși.

În ziua de 28 oct., sprijinit puternic de artilerie și întărit cu care de luptă, sfărâmă ultimele puternice rezistențe, în special clădirea «2 Octombrie», unde inamicul a dezvoltat o apărare foarte dârză.

Ostașii victorioși ai maiorului Ionescu pătrund peste tot, cucerind orașul Nalcik și rând pe rând, iau numeroși prizonieri de prin cazemate, case, poduri, pivnițe etc. Pe lângă sute de prizonieri, armament și material de tot felul, s-a capturat și întreaga arhivă a unei divizii rusești. Acțiunea victorioasă de la Nalcik se dovedește în bună

parte vredniciei și vitejiei maiorului Ionescu.

În zilele de 29, 30 și 31 oct., continuă urmărirea inamicului, făcând de asemenea mulți prizonieri.

Pentru destoinicia sa în aceste lupte a fost distins cu «Crucea de Fier» clasa a II-a și reînnoit propunerea la decorare cu Ordinul «Mihai Viteazul» clasa a III-a [s.n.].

În concluzie: un comandant de război hotărât, un luptător foarte destoinic. Ofițer superior foarte bun și un foarte bun comandant de batalion de vânători de munte. Având vechimea și stagiul necesar, îl propun: merită a înainta la alegere la gradul de lt. colonel.

Comandantul Grupului 5 Vânători] M[unte]

Colonel indescifrabil.

Notele șefilor ierarhici superiori

De acord. După îmbolnăvirea și evacuarea comandatului de batalion, maiorul Ionescu Gh. a comandat Bat. 16 VM, de la 22 august 1942, cu destoinicie deosebită. A ținut cu îndrăzneală și hotărâre batalionul în primele operațiuni de pe Baksan, în capul de pod (cota 910) și în sectorul defensiv pe acel râu. A condus batalionul cu vitejie în luptele de la Nalcik, fiind la înălțimea celorlalte batalioane care au operat aici. A fost în urmărirea inamicului spre Alagir, cu un batalion îndrăzneț și iute.

A condus batalionul în grelele lupte din trecătoarea Alagir, cu hotărâre și a ținut pozițiile ocupate cu îndârjire. A căzut rănit vitejește.

Merită a înainta la gradul de lt. colonel «la alegere».

Comandantul Diviziei 2 Munte General Dumitrache⁴⁹.

*

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1943 (1 NOIEMBRIE 1942-31 OCTOMBRIE 1943)

De la 1.XI-23.XI.1942

Comandant al Bat. 16 VM, a confirmat și în acest timp, ca și anul trecut, că merită toată încrederea ce i s-a acordat. S-a distins cu deosebire în urmărirea inamicului spre Alagir, urmărind de aproape progresul unităților blindate germane, găsindu-se mereu în siguranța flancului dinspre munte a acestor unități, garantându-le astfel libertatea de acțiune spre Ordszinkize [?]. la Alagir, bat. ocupă și ține șoseaua Ossetia, ce pătrunde lanțul caucazian, împiedicând deșeurul inamicului din munte, atacându-l și înfundându-l acolo și mai adânc. Călare pe acesta și înălțimile de la Est de ea, apoi și pe cele de la Vest, bat. ține eroic poziția și sfarmă repetatele încercări ale inamicului de a ieși din munte, mai multe săptămâni, fără odihnă. Mai ales în zilele de 18-24.XI, ostașii bat. au arătat întreaga dârzenie, stăvilind atacurile unor noi batalioane inamice pregătite în acești munți și care aveau ordin să ia cu orice preț Alagirul, la gura defileului. Deși atacat cu forțe mult superioare, care i-au învăluit flancul și căzut în spate, bat., sub comanda viteazului maior Ionescu Gheorghe, a stat ca o stâncă de care s-au sfărâmat noile și specialele batalioane inamice, care atacau cu turbare. Deși maiorul comandant a fost grav rănit [s.n.], înfruntând ultimul contraatac dat în seara de 23.XI.1942, inamicul a fost împrăștiat de bravii ostași ai batalionului rămași neclintiți în calea ce închide Ossetia.

Comandantul Div[iziei] 2 Munte General Dumitrache.

De la 24.XI.1942-2.IX.1943

Lt. col. Ionescu Gh. s-a găsit

internat în spital și concediu medical în urma rănilor căpătate în luptă. Ofițerul este în curs de a i se stabili situația militară de către Comitetul Consultativ al Armatei, unde a fost chemat.

Revenit la serviciu la data de 2 sept. 1943, s-a distins prin activitatea ce a desfășurat la comanda Bat. 10 VM– P[artea] S[edentară]. Este un element de valoare și nădejde. Aptitudini militare, capacitate și educație militară: mențin elogioasele aprecieri date de șefii ierarhici anteriori. A îndeplinit serviciul foarte conștiincios, organizând, îndrumând și conducând instrucția ofițerilor și trupei cu rezultate din cele mai bune. La inspecțiile făcute am găsit bat. foarte bine comandat și cu o gospodărie model. A organizat și condus exerciții de luptă cu comp[ania] și bat. foarte instructive și practice. Poate face instrucția ofițerilor în foarte bune condiții. Se bucură de un prestigiu și o autoritate deosebită în fața ofițerilor datorită cunoștințelor, pregătirii sale și datorită bravurii dovedite pe câmpul de luptă. Valoarea Bat. 10 VM– PS ca pregătire de război, educație și disciplină – foarte bune.

Concluzie: foarte bun ofițer superior din toate punctele de vedere.

În cursul anului a fost decorat pentru fapte de arme pe câmpul de luptă cu Ordinul militar «Mihai Viteazul» [s.n.].

S-a distins pe câmpul de luptă. Poate comanda grup de VM sau regiment. merită a înainta la alegere.

Comand[antul] Perm[anentei] Div[iziei] 2 M[unte]
Lt. col. indescifrabil

Notele șefilor ierarhici superiori

Pe timpul de la 2-30.IX.1943

În acest timp ofițerul a comandat Bat. 10 VM – PS. Sunt de acord cu șeful Permanenței în ce privește notele date. Lt. col. Ionescu Gheorghe este din toate punctele de vedere un ofițer foarte bun, care poate comanda f. bine un regiment de inf[anterie] sau grup munte. Ofițer distins pe câmpul de luptă, unde a fost grav rănit. Nou în grad – nepropozabil.

Comandantul secund al Corpului de Munte
General de divizie indescifrabil¹⁰.

În perioada 1 noiembrie 1943-9 aprilie 1944, a fost clasat la «serviciu de birou» din cauza «rănilor și infirmităților căpătate în timpul războiului». Considerat încă «destul de rezistent», a fost numit la comanda Părții Sedentare a Batalionului 10 Vânători de Munte. Și în țară, a dovedit aceleași nobile însușiri.

„FOAIE CALIFICATIVĂ PE ANUL 1944 (1 NOIEMBRIE 1943-31 OCTOMBRIE 1944)

[...] 2) Caracter pe deplin format. F. energic, cu o voință fermă și foarte hotărât.

30 Cultură generală foarte dezvoltată; cultură militară solidă. Este la curent cu noile procedee de luptă. Având o frumoasă experiență de război, toată activitatea sa este din cele mai rodnice. În teren este în elementul său. Știe să-l folosească și se orientează ușor. Este foarte inteligent, cu o judecată clară și o mare ușurință în a se hotărî repede și logic. Are cunoștințe suficiente pentru a conduce în f. bune condiții un regiment.

4) Foarte muncitor, cu un zel deosebit în serviciu; f. punctual. A organizat și condus aplicațiile cu batalionul în foarte bune condiții¹¹.

În întreaga sa carieră, de la gradul de sublocotenent la cel de colonel, Gheorghe Ionescu a dovedit înalte calități umane, morale și militare. Toții șefii au apreciat necondiționat devotamentul, puterea de muncă, curajul, destoinicia, cultura generală și militară, bunele relații ierarhice stabilite în cadrul unităților unde a activat. A fost deopotrivă iubit și de subordonați. Poate și de aceea a fost dintre puținii ofițeri, care au făcut Campania din Est, care nu a suferit umilințele și suferințele închisorilor comuniste

Gheorghe Ionescu a trecut la cele veșnice la 21 ianuarie 1991, găsindu-și odihna în Cimitirul Berceni 2 din București.

COLONEL GHEORGHE IONESCU-FILIAȘI - TESTAMENTARY EXECUTOR OF GENERAL PAUL TEODORESCU

Gheorghe Ionescu-Filiași (1900-1991) started his military career with the rank of second lieutenant and ended it with the rank of colonel. His entire career was highly appreciated and rewarded with high orders and medals. He showed great courage in the battles fought by the Battalion 16 Mountain Infantry towards the Sea of Azov. His special qualities made him chosen by General Paul Teodorescu among his testamentary executors.

Keywords: Gheorghe Ionescu-Filiași, mountain troops, Eastern Campaign, testamentary executor, General Paul Teodorescu.

^[1] Vezi pe larg Prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, Maica stareță stravofoara Emanuela Oprea, „Generalul Paul (Pavel) Teodorescu – testamentul. Omagiul colaboratorilor și subordonaților la ceremonialul de înhumare”, în *Generalul adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1888-1981) – vocația creativității*, coordonatori Valentin Ciorbea, Emilian Lovișteanu, Marian Moșneagu, Editura Ex Ponto, Constanța, 2013, pp. 292-308.

^[2] Arhivele Militare Române, Fond Direcția Justiției Militare, dosar nr. crt. 76, ff. 1-10.

^[3] Idem, Fond CM Regiunea Oltenia, dosar nr. crt. 66, f. 1.

^[4] Ibidem, f. 1.

^[5] Ibidem, f. 30.

^[6] Ibidem, f. 31.

^[7] Ibidem, f. 32.

^[8] Ibidem, ff. 46-52.

^[9] Ibidem, ff. 53-54.

^[10] Ibidem, ff. 55-57.

^[11] Ibidem, ff. 58-59.